

Mijn ervaringen in de opvoeding van mijn kinderen

Confucianisme en de intellectuele opvoeding van het individu

Han Hwie-Song

(gepubliceerd in het Hua Yi blad van Juni 2009)

Ik heb dit artikel geschreven omdat in deze tijd de kranten schrijven over de verslechtering van de moraal van de jonge generatie, de vele scheldpartijen, uitingen van zinloos geweld, gebrek aan wederzijds respect en tolerantie, etc. Wij als ouders willen onze kinderen kansen bieden om zich wetenschappelijk en cultureel te ontwikkelen en hopen vervolgens dat zij een bijdrage zullen leveren aan een welvarende en vredelievende maatschappij. Op grond van mijn ervaring kan een goede opvoeding niet uit een autoritaire houding voortkomen, maar uit een eerlijke benadering op basis van wederzijds respect. Door een hechte en ontspannen band te kweken tussen ouders en kinderen. Dankzij deze goede relatie aarzelen onze kinderen niet om hun problemen met ons te bespreken en vooral dit laatste beschouw ik als zeer belangrijk om hun fouten te kunnen corrigeren.

Ik heb mij afgevraagd waarom mijn grootvader en ook die van mijn vrouw hun vrienden uit China wilden laten overkomen en hen wilden helpen hun leven op te bouwen, hen in huis wilden nemen en hen in hun bedrijf te werk te stellen. Vervolgens overwogen enkele vrienden die al lang in Indonesië waren om hen krediet te verlenen zonder schriftelijke schuldbekentenis, slechts gebaseerd op vertrouwen, een "gentleman's agreement". In het algemeen werd de lening terugbetaald nadat ze in de handel succes hadden. Onze voorouders "live with their hearts" en hadden het beste voor met hun naaste vrienden. Anders dan de mensen van tegenwoordig, die "met hun hoofd" spreken of liever gezegd met hun intellect. Indien mogelijk moeten wij onze kinderen zo opvoeden zodat zij hun emotie en intellect evenwichtig leren gebruiken. Als een kind geen goede opvoeding krijgt wordt zijn gedrag voornamelijk bepaald door emotie en zal hij of zij gemakkelijk iets doen dat in strijd is met de wet. Omgekeerd, als iemand alleen zijn intellect gebruikt zonder zijn hart te laten spreken, zal zijn gedrag individualistisch en chauvinistisch zijn en de samenleving in gevaar brengen.

De mensen van Tempo Doeloe, de goede oude tijd, hadden een hoger moraal dan nu. Het respect tussen de mensen was niet slechts lipservice, want zij leefden en spraken met hun hart en hadden begrip en respect voor andermans gevoelens. Het bovengenoemde gentleman's agreement is uit de tijd van de Zhou Dynastie bekend als "Mingfen Dayi",

vrij vertaald: essentiële code of principes van rechtvaardigheid. De intellectuele vorming van een kind is een grote bijdrage voor de staat en samenleving. Wij brengen kinderen voort en het is onze verantwoordelijkheid als vader en moeder om onze kinderen op te voeden tot nuttige leden van de maatschappij. In de Chinese cultuur hopen wij dat onze kinderen de naam van hun familie niet te schande maken.

Ik durf dit artikel te schrijven omdat alle drie mijn kinderen medische specialisten zijn geworden. Twee van hen hebben net als ik de doctorstitel (Philosophical Doctor) in de geneeskunde verworven. Dit ondanks vele problemen met veranderingen in leefwijze en taal, doordat wij verhuisden van Indonesië naar de Volksrepubliek China en vervolgens naar Hongkong om ons tenslotte te vestigen in Nederland. Zij moesten zich steeds aanpassen aan een nieuwe samenleving met andere normen en waarden. Wij als ouders hebben oprecht geprobeerd om te zorgen dat deze problemen hun geest niet zouden beïnvloeden. Daarom namen wij ze vaak mee naar de drukte van de stad Hongkong. Ieder weekend gingen wij in een restaurant eten, zodat zij konden voelen hoe prettig het leven in Hongkong was, ondanks het feit dat ik in Hongkong geen groot inkomen had.

Mijn artsdiploma uit Indonesië werd in Hongkong niet erkend. Ik had daar een acupunctuurpraktijk, want gelukkig had ik acupunctuur geleerd in het Shanghai Volksziekenhuis Nummer Zes. Deze vaardigheid heb ik gebruikt om in het levensonderhoud van mijn gezin in Hongkong te voorzien. Voor de praktijk bezocht ik op afspraak de patiënten in hun woningen. Wegens de lange afstanden moest ik vroeg vertrekken en kwam pas tegen zeven uur 's avonds thuis. Iedere dag lunchte ik in een westerse fast-food restaurant McDonald of in een van de vele Chinese fast-food restaurants in Hongkong. Mijn vrouw zorgde voor de opvoeding van mijn kinderen, zodat zij van de moederliefde hebben kunnen genieten. Want voor opgroeiende kinderen beschouwen wij liefde als zeer belangrijk voor hun geestelijke gezondheid. Op de vrije dagen gingen wij naar de recreatieplaatsen aan het strand en winkelen in het China Emporium of naar de prachtige Hongkong Peak. De vele toeristische recreatiemogelijkheden in Hongkong zijn werkelijk top.

Wij arriveerden in 1973 in Nederland. Als pas aangekomen immigrant moest ik aan nieuwe problemen het hoofd bieden. Ik kreeg een nieuwe wetenschappelijke opleiding en deed nieuwe ervaringen op. Ik kreeg een aanstelling bij het Radio-Therapeutisch Instituut Tilburg, afdeling nucleaire geneeskunde. Om te kunnen werken als specialist moest ik

een cursus stralingsbescherming in Leiden volgen. Deze cursus begon twee weken na mijn aankomst. Eigenlijk was er niet voldoende tijd om ons aan het leven in Nederland aan te passen.

Naast atoomfysica moest ik vlijtig studeren om de hiaten in mijn kennis op medisch vlak aan te vullen. In de Volksrepubliek China was het werk vooral gericht op de Grote Proletarische Culturele Revolutie en in Hongkong werkte ik als acupuncturist. Aan het einde van mijn cursus moest ik examen doen in fysica en atoomtheorie om het diploma van specialist nucleaire geneeskunde te verkrijgen. De problemen werden nog erger omdat mijn vrouw de Nederlandse taal in het geheel niet machtig was en de cursus atoomfysica afwisselend werd gehouden in Leiden en Delft bij het Reactorinstituut, Den Haag, Amsterdam en Groningen, waar ik moest overnachten. Toen mijn bloeddruk werd gemeten was die zeer hoog, 190 systolische druk, veroorzaakt door langdurige spanningen.

Op 42-jarige leeftijd moest ik weer wiskunde, scheikunde en atoomfysica leren. Op de medische faculteit had ik geen opleiding in de atoomfysica genoten. Men kan zich voorstellen hoe groot de uitdaging was waarmee ik geconfronteerd werd. Wij gingen vaak discussiëren en alle leden van onze familie beseften dat zij hun plichten goed moesten vervullen. Ik ging alleen gedurende het weekend naar huis. Ik voelde mij gerust dat hoewel mijn vrouw geen Nederlands sprak, zij voor de dagelijkse behoeften toch naar de supermarkt van Albert Heijn en V&D kon gaan. De cursus duurde drie maanden en ik was blij toen die voorbij was. Ik moet zeggen dat tijdens de cursus vele Nederlandse vrienden mij hielpen met het transport, daar ik nog geen auto had.

Voor de kinderen kochten wij fietsen, maar wij beiden voelden dat wij tijd moesten maken om autorijles te nemen en te wennen aan het verkeer in Nederland. In het weekend fietsten wij om de stad Tilburg en haar omgeving beter te leren kennen. In de stad en enkele bossen was het lekker fietsen en gezellig theedrinken en Nederlandse delicatessen eten in de vrije natuur. De bossen werden druk bezocht door wandelende en fietsende toeristen als het weer mooi was. Daarnaast brachten wij onze twee zoons naar de meren om te surfen en te badmintonnen. Nederlandse kinderen houden van feestvieren, bijvoorbeeld op verjaardagen. Daarom pasten wij ons aan en brachten hen erheen en weer terug tijdens de avonduren of we hadden feesten bij ons thuis. Elk weekend was er altijd een programma voor mijn kinderen, dus een auto was een absolute voorwaarde.

Wij brachten onze dochter naar het meisjesinternaat in Venray. De ouders van de meeste Nederlandse meisjes werkten in het buitenland in diplomatieke dienst of bij internationale bedrijven. Zij waren zeer vermogend. Wij hebben onze dochter daarheen gestuurd om beter om te gaan met Nederlandse kinderen en de taal snel te leren. Dit vanwege het feit dat zij qua leeftijd eigenlijk op de middelbare school had moeten zitten, maar haar werd geadviseerd om eerst de vijfde klas van de lagere school te doorlopen. Wij brachten hen ook naar goede restaurants, zowel Chinese als Westerse. Daarom zijn al mijn kinderen bekend met de Westerse keuken, vooral de Franse. Alles wat wij deden had tot doel dat zij later zowel met Aziaten als Westerlingen konden communiceren. Wij waren ervan overtuigd dat om in de Nederlandse samenleving te integreren wij actief moesten kunnen communiceren met het Nederlandse volk. Dit is een absolute voorwaarde! Hoe hoger de positie op de maatschappelijke ladder, hoe gemakkelijker de integratie verloopt. Dit was mijn ervaring in Indonesië, China, Hongkong en vooral in Nederland. Onze kinderen konden communiceren met Nederlanders en Chinezen uit China en Indonesië.

Het is voor de geachte lezers duidelijk dat er niet alleen in de handel maar ook in de opvoeding van onze kinderen geïnvesteerd moet worden. U kunt begrijpen dat wij geen tijd hadden om onze vriendenkring uit te breiden. Alle tijd die wij hadden besteedden wij aan de gezondheid en opvoeding van onze kinderen. Wij voedden hen met geduld op, want wij wilden onze kinderen niet benadelen als gevolg van onze "fout" door voortdurend te verhuizen.

Pas nadat al onze kinderen het Atheneum hadden doorlopen en naar de universiteit waren gegaan, durfde ik het aan om een kleine bijdrage te leveren aan het Chinese maatschappijwerk in Nederland en met name op het gebied van de integratie en cultuur. Immers cultureel vormen wij met China, Indonesië en Nederland een driehoek. Zo was ik in 1984 bezig met voorbereidingen voor de oprichting van de organisatie Hua Yi Xie Shang Hui. Maatschappelijk werk is mijn hobby sinds mijn jeugd. Alleen in de Volksrepubliek China heb ik mij wegens het politieke systeem mij verre moeten houden van maatschappelijke activiteiten, hoewel ik communiceerde met goede vrienden uit Indonesië. Dit is een karaktertrek van mijn grootouders Tan Ping Tjiat, Han Boen Tjing, mijn oom Tan Sie Tiat die hun bijdrage hebben geleverd aan de Chinese maatschappij in het voormalig Nederlands-Indië, later de staat Indonesië. Wij beiden kregen onze opvoeding volgens het Confucianisme van onze conservatieve ouders. Als student had ik al vele klassieke Chinese boeken gelezen. Ook de boeken van moderne Chinese filosofen, zoals

Prof.Dr. Lin Yu-Tang, Prof. Dr. Hu Shih, Prof. Dr. Fung Yu-Lan en anderen. Onbewust voedden wij onze kinderen op volgens de Chinese cultuur, vooral volgens de leer van de Grote Chinese Meester Confucius en Lao Zi. Ik begrijp dat de persoonlijkheid van ieder mens bepaald wordt door de opvoeding thuis, op school en de omgeving, ook wel de drie kardinale factoren genoemd.

Confucianisme wordt in het mandarijn Ru Xue genoemd, wat betekent "de leer van het intellect." In het tijdperk van informatietechnologie en telecommunicatie kan men zeggen dat confucianisme bestaat uit het opvoeden en vormen van de mens tot zelfstandige, cultureel beschaafde volwassenen. Ik kan zeggen dat het confucianisme niet alleen intelligente mensen vormt, maar ook mensen met een hoge emotionele intelligentie (EQ). Intellectuelen die rationeel handelen, onbaatzuchtig zijn, niet arrogant, niet emotioneel en zonder hebzucht zijn. Kortom, goede normen en waarden (Li). De Chinese cultuur zegt dat werken is samenwerken (Gongho). Dit is van belang voor de productie en cultuur van een bedrijf en de politieke steun van de werknemers voor de regels, die door de bedrijfsleiding worden opgesteld. Het is duidelijk dat de emotionele intelligentie even belangrijk is als de intellectuele ontwikkeling. Mensen met een hoge intellectuele ontwikkeling kunnen falen en mensen met een middelmatige IQ kunnen succes hebben. Dit komt doordat mensen met een lagere emotionele intelligentie geen steun krijgen, terwijl mensen met een hoge emotionele intelligentie succes hebben bij grote bedrijven en organisaties omdat zij tolerant en soepel zijn in de confrontatie met uitdagingen en het oplossen van problemen. Volgens mij moet een persoon met een hoge IQ in een onderzoeksinstelling geplaatst worden onder leiding van een persoon met een hoge EQ (Xin).

Medici, biologen, pedagogen en vooral genetici zeggen dat intelligentie aangeboren is en slechts tijdens de jeugd kan worden veranderd, dat wil zeggen tijdens het lager onderwijs. Wanneer zij op de middelbare school zitten kan deze niet meer worden verhoogd. In Nederland wordt aan het einde van de lagere school de leerling getoetst en de uitslag leidt tot een advies op welke school het kind vervolgens terecht kan. Ik vraag mij echter af waarom bepaalde intellectuelen zich pas ontwikkelen op de universiteit terwijl er ook intellectuelen zijn die pas tot ontwikkeling komen tijdens hun werk in onderzoeksinstituten, zoals bijvoorbeeld de beroemde geleerde Albert Einstein. Deze was maar zeer middelmatig op de lagere en middelbare school. Ook een wereldberoemde wiskundige Hua Lo-Keng had maar een middelbare schoolopleiding (MULO, MAVO), maar werd wereldberoemd door vlijtig te studeren.

Volgens de leer van het confucianisme moet men door blijven leren vanaf zijn kinderjaren tot aan zijn dood; een individu moet vanaf kleinsaf aan gevormd worden, een opvoeding krijgen in menselijke verhoudingen, naastenliefde (Ren), daarnaast moet een kind begrijpen dat als hij iets slechts heeft gedaan hij niet alleen gestraft wordt maar dat dit ook een zeer beschamende daad is, niet alleen voor hemzelf maar ook voor zijn familie. Het is duidelijk dat de wandaad berecht moet worden, dat is rechtvaardigheid (Yi). Volgens Confucius als zij weten wat schaamte, rechtvaardigheid en straf betekenen, de kinderen niet in deze fout zullen vervallen.

Het is ons nog niet duidelijk of de mens van nature goed of slecht is. Mengke (Mencius) zei dat de mens van nature goed is en Xun Zi zei dat de mens van nature slecht is. Deze twee denkers behoren tot de neoconfucianisten. Desondanks zijn deze twee denkers van dezelfde mening dat de menselijke eigenschappen niet afhangen van de aard van de mens. Door opvoeding en de invloed van de omgeving wordt de mens beschaafd en gaat zich goed gedragen. Door opvoeding wordt men gevormd tot een beschaafd mens, die nuttig is voor de familie, de maatschappij en de staat. Als wij het boek Lun Yu lezen weten wij dat de leerlingen van Confucius diverse vaardigheden bezaten en zelfs specialisten waren, zoals militaire experts, staatslieden, economen, diplomaten, filosofen, etc.

Als mens hebben kinderen een capaciteit om te leren en moeten daarom gevormd worden. Het confucianisme legt een verband tussen opleiding en het culturele leven en de relatie tussen mensen in de samenleving. Deze rechtvaardige en eerlijke verhouding is nodig om later zijn taak uit te voeren als lid van de samenleving. Voor deze noodzaak is het doel van de confucianistische opvoeding bij onze kinderen een besef op te roepen om zich te oriënteren op een gezonde levensloop. Het levensdoel van de mens is niet het voortdurende najagen van materieel gewin, maar ook rijk te zijn in geest die wij wijsheid noemen. Meester Kung heeft geleerd dat wij God en de goden moeten vereren, maar zich niet aan Hen moeten binden. In deze moderne tijd wordt al onze opvoeding slechts gewaardeerd en gericht op een materieel bestaan. Als parameter gebruiken de meeste mensen alleen de intellectuele vaardigheid, terwijl als ouders wij moeten onderkennen dat voor het succes van een leider, emotionele intelligentie, relatie tussen de mensen heel belangrijk is. Als leider moeten wij handelen en gezonde relaties leggen met onze collega's van alle rangen en standen.

Om van het leven te kunnen genieten moeten wij ons losmaken van gedachten omtrent een idee, godsdiensdienst, politiek, leider, zelfs staat. Daarom hebben wij onze kinderen zo opgevoed dat zij vrij kunnen leven binnen een zekere verantwoordelijkheid. Hiermee bedoel ik dat zij vrij zijn om iets te doen of te zeggen, maar wel moeten weten wat het resultaat en de maatschappelijke reactie zal zijn. We weten dat de mens, indien hij de vrijheid krijgt, bewust of onbewust hiervan misbruik maakt. Daarom is toezicht nodig, dat wil zeggen dat wij op afstand toezicht houden op de relaties van onze kinderen, zodat zij geen banden met slechte vrienden onderhouden. In ons leven moeten wij ontelbare keren een keuze maken tussen belangrijke en onbelangrijke zaken. Opvoeding en vrijheid zijn belangrijke factoren om de keuze te bepalen en geen verkeerde keuzes te maken. De essentie van onze besluiten in ons leven zijn: 1. Tijdens onze jeugd moeten wij vlijtig leren en een keuze maken van de vakken voor ons verdere leven. 2. Als volwassene maken wij een partnerkeuze om een harmonieus gezin te stichten. 3. Het aantal gewenste kinderen bepalen en hen op te leiden tot ontwikkelde en beschaafde mensen. 4. Beslissen over de aankoop van een huis in overeenstemming met onze draagkracht, de dagelijkse levensbehoeften mogen niet in het gedrang komen in verband met de groei en ontwikkeling van de kinderen en de gezondheid van het gezin. 5. Geld sparen voor onze oude dag, zodat wij niet tekort komen en voor ons levensonderhoud van de kinderen afhankelijk zijn. Ieder individu moet vanaf zijn jeugd leren om met geld om te gaan op basis van zijn draagkracht en niet teveel schulden bij de bank te maken waardoor de speelruimte beperkt wordt.

Als laatste boodschap uit mijn (empirische) ervaring, zeg ik vaak tegen mijn kinderen dat velen goede ideeën hebben, maar dat een idee hoe goed ook geen nut heeft als wij niet hard werken om het te realiseren. Als mensen moeten wij onze identiteit en capaciteit kennen, want dit is de fundering van ons leven. Daarnaast kunnen wij onze identiteit slechts behouden als wij een goede ethische moraal hebben. Ik zal hier twee ideale menselijke eigenschappen noemen. Welke het meest ideaal is, laat ik aan uw mening over:

1. Intelligente en creatieve mensen genieten van het stromen van een rivier als de Yang Zi, die rustig maar ook woest kan stromen. Zij zijn altijd actief, communiceren en interacteren met mensen en willen de situatie en zelfs indien mogelijk ook de natuur veranderen voor het belang van de mensheid. Wegens de modernisatie genieten zij van het leven en voelen zich zeer gelukkig met een geavanceerde en geautomatiseerde technologie.

2. Verstandige wijze mensen genieten van een groene berg en een helder meer. Zij genieten van de rust, willen niet snel iets veranderen, alleen waar dat nodig. Zij geloven dat alles zelf zal veranderen en zoekt naar een vast evenwicht. Zij leven rustig, zonder spanningen. Daarom leven mensen, die ik verstandig noem, lang en gezond.

Als ik zou moeten kiezen zou ik, als ik nog jong was, willen leven als intelligent en creatief mens. Maar na mijn vijfenveertigste zou ik als verstandig mens willen leven. Het is jammer dat dit slechts een ideaal is, dat in de praktijk moeilijk te verwezenlijken is, want dit hangt van vele factoren af waar onder persoonlijkheid, karakter, capaciteit, beschaving, persoonlijke financiële situatie, etc.

Ik hoop dat dit artikel over mijn ervaring met de opvoeding van kinderen een constructieve bijdrage zal leveren aan hoe wij onze kinderen moeten opvoeden.